

CİNLER VE ŞEYTAN

Okuma: Matta 8:14–34

İBLİSLER

Kutsal Kitap'ta '**şeytan**' ve '**cin**' için kullanılan sözcükler oldukça farklıdır ve bu durum modern çevirilerde açıkça gösterilmektedir. Ne yazık ki Authorised Version kafa karıştırıcı olabilir. Şeytanı bir sonraki derste ele alacağız.

Tanrı her şeye kadirdir ve her şeyi yaratmıştır. Cin denilen ve sorun çıkaran görünmez canlı varlıklar yoktur. Kutsal Kitap'ın bazı bölümlerinde 'cin' sözcüğü putlardan, bazılarında ise hastalıklardan söz eder. Bunların her ikisine de bakacağız ve nasıl bağlantılı olduklarını göstereceğiz.

PUT OLARAK CİNLER

106. Mezmur İsrail'in günahlarından ve Tanrı'nın onlara gösterdiği merhamet ve ilgiden söz eder. İsrail halkı kendisini çevresindeki uluslardan ayrı tutmamış, bunun yerine onların kötü uygulamalarını taklit etmiş ve putlara tapınmıştı. Sahte tanrıların kendilerini yönettiğini ve yaşamlarını etkilediğini düşünüyorlardı. 36–38 ayetlerinde İsrail'in çocuklarını putlara kurban ettiğini okuyoruz. Bu ayetlerin "cinlere" ve "putlara" kurban etmekten bahsettiğine dikkat edin. Çünkü 'cin' puttan bahsetmenin başka bir yoludur. Burada sözü edilen cinler çevre ulusların putlarıdır. Yasanın Tekrarı 32:17 de cinler ve putlar (sahte tanrılar) arasında bağlantı kurar.

Mezmurlar 106:36-38

Oğullarını, kızlarını
Cinlere kurban ettiler.
Kenan putlarına kurban olsun diye
Oğullarının, kızlarının kanını,
Suçsuzların kanını döktüler;
Ülke onların kanıyla kirlendi.

Korintliler 10:18–21 yine 'cin'in 'put' için kullanılan başka bir sözcük olduğunu gösterir. Korint'teki Hıristiyanlar yaşayan ve gerçek olan tek Tanrı'ya tapınıyorlardı. Diğer tüm tanrılar, burada cin olarak adlandırılan putlardı – insanların boş yere tapındıkları cansız nesnelere.

“Putperestler kurbanlarını Tanrı'ya değil, cinlere sunuyorlar. Cinlerle paydaş olmanızı istemem. Hem Rab'bin, hem cinlerin kâsesinden içemezsiniz; hem Rab'bin, hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız.”

HASTALIK OLARAK CİNLER

İsa birçok farklı hastalığı olan insanı iyileştirdi. Örneğin, körlerin görmesini, sağırın duymasını ve topalların yürümesini sağladı. Ayrıca epilepsi gibi şikâyetler de dâhil olmak üzere zihinsel hastalıklardan muzdarip birçok insanı iyileştirdi.

O günlerde insanlar tıp bilimi hakkında çok az şey biliyorlardı. Ayak bileği şişmiş bir kişinin neden düzgün yürüyemediğini anlayabiliyorlardı, ancak epilepsi, şizofreni ve diğer zihinsel rahatsızlıklar gibi hastalıklar için hiçbir neden yokmuş gibi görünüyordu. Bu hastalıklar da hastaların garip davranmasına neden oluyordu. Bu yüzden insanlar bu hastalıkların cinlerin hastaların içine girip onları değiştirmek için yaşamlarını kontrol etmesinden kaynaklandığını düşündüler. İsa bu tür insanları iyileştirdiğinde, cinleri kovduğu söylenir (Markos 1 : 34, 39).

İsa Mesih'in iyileştirme işi hakkında bir ayet:

"Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi. Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

"Zayıflıklarımızı O kaldırdı, hastalıklarımızı O üstlendi." (Matta 8:16,17)

Bu bölüm cinli insanların İsa'ya geldiğini ve İsa'nın da onları kovduğunu bildirir. Ayrıca peygamber Yeşaya'nın bunun olacağını önceden bildirdiğini de söyler. Ancak Yeşaya hastalıklardan ve rahatsızlıklardan bahseder, cinlerden ve kötü ruhlardan değil. **Cinler ve kötü ruhlar hastalıklar ve rahatsızlıklardan bahsetmenin bir yoludur.**

Luka 9:42 cinlerin ve kötü ruhların aynı şey olduğunu ve iyileştirilebileceklerini gösterir:

"Çocuk daha İsa'ya yaklaşırken cin onu yere vurup şiddetle sarstı. Ama İsa kötü ruhu azarladi, çocuğu iyileştirerek babasına geri verdi."

Matta 17 aynı mucizeyi anlatır ama bir cinden söz etmez. Bunun yerine 15. ayet çocuğu sara hastası olarak tanımlar. Buradaki Grekçe sözcük 'ay çarpması' anlamına gelir. Çevirmenler çocuğun ay tarafından çarpıldığını değil, belirtilere bakarak sara hastası olduğunu anlamışlardır. İsa'nın zamanında insanlar epilepsinin bir hastalık olduğunu bilmiyorlardı. Eğer İsa onlara bunu söyleseydi, anlamayacaklardı ve muhtemelen bunu önerdiği için onu çok tuhaf bulacaklardı. Günümüzde epilepsi tıbbi ilaçlarla kontrol altına alınmaktadır. Luka bir cinden ve kirlili ruhtan söz ederken o zamanki insanların anlayabileceği bir dil kullanmaktadır.

Matta 9:32, 33 de İsa'nın dilsiz bir adamı iyileştirdiğini anlatırken o zamanın deyimleri kullanır. İnsanlar onun bir cini olduğunu düşünmüşlerdi. Çünkü ağız ve dili olan birinin nasıl olup da konuşamadığını anlamak onlar için kolay değildi.

İsa, cinli olduğu düşünülen kör ve dilsiz birini iyileştirdiğinde (Matta 12:22, 23), birçok kişi onun büyük gücünü fark etti ama Ferisiler kötü bir şekilde bunun cinlerin önderi Beelzevul'dan geldiğini söylediler. İsa bu düşüncenin ne kadar saçma olduğunu gösterdi.

HASTALIK VE PUT, CİNLER

1. Krallar 18.bölüm insanların sahte tanrılara nasıl taptiklarına dair bir fikir verir. Puta (cine) tapanlar hareketlerinin kontrolünü kaybettiler, çünkü sahte tanrılarında bağıarak ve zıplayarak saatlerce vakit geçirdikleri için heyecandan kendilerini kaybetmişlerdi. 1.Krallar 18: 28, 29 şöyle der:

"Böylece yüksek sesle bağırdılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklarla kanlarını akıtıncaya dek bedenlerini yaraladılar. Öğlenden akşam sunusu saatine kadar kıvrandılar. Ama hâlâ ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı."

Sara nöbeti geçiren ya da delirmiş bir kişi bu puta tapanlara benzeyebilir. Bu nedenle, garip davranışlara neden olan hastalıkları olan kişilerin sahte bir tanrı (cin) tarafından ele geçirildiği düşünülmüş olabilir. Putların ya da cinlerin gerçek varlıkları olmadığından (1. Korintliler 8:4), onlarla ilişkili olduğu düşünülen kötü ruhlar da yoktur. Belaya ve hastalığa neden olan kötü ruhlar yoktur.

İSA'NIN CANSIZ ŞEYLERLE KONUŞMASI

İsa cinlerle konuşuyor gibi görüldüğü için, bazı insanlar onların canlı varlıklar olması gerektiğini düşünür. Ama Petrus'un akrabası ateşlendiğinde İsa ateşle konuşmuştu. Ayrıca rüzgâr ve denizle (Markos 4:39-41) ve bir ağaçla da (Matta 21:19-22) konuşmuştur.

Ölülerin işitemediğini biliyoruz ama İsa Yair'in kızıyla ve öldüğünde Lazar'la konuştu. İsa'nın bu cansız şeylerle konuşması, yine cansız olan cinlerle konuşmasına benzer. İsa bu şeylerle konuşarak, mucizeyi gerçekleştirecek güce sahip olduğunu göstermiştir. (Musa'nın Tanrı tarafından bir kayayla konuşmasının emredildiği Sayılar 20:8'e de bakın).

Luka 4:38-39. İsa havradan ayrılarak Simun'un evine gitti. Simun'un kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için İsa'dan yardım istediler. İsa kadının başucunda durup ateşi azalttı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.

Cinli kişilerin o sırada anlaşılamayan bir hastalığı vardı.

ŞEYTAN

'Şeytan' İbranice'de 'düşman' anlamına gelen sıradan bir sözcüktür. Eski Antlaşma'da 18 kez 'şeytan' olarak geçerken, yedi kez de 'hasım/düşman' olarak çevrilmiştir. Düşman, bir kişinin bir şey yapmasına karşı çıkan (onu durdurmaya çalışan) kişidir. Çevirmenlerin 'düşman' sözcüğünü kullandıkları bazı durumlara bakacağız. Bunlar 'şeytan'ın anlamını anlamamıza yardımcı olacaktır.

1.Davut, kendisini öldürmeye çalışan İsrail'in ilk kralı Kral Saul'dan kaçmak için Filistliler'in yanında kaldı. Filistli komutanlar İsrail'e karşı savaşmaya hazırlanırken, Davut'un bir düşman olabileceğini ve kendilerine karşı savaşabileceğini düşündüler. Şöyle dediler,

"Adamı geri gönder, kendisine verdiği yere dönsün" dediler, "Bizimle birlikte savaşa gelmesin; yoksa savaş sırasında bize karşı çıkar. Efendisinin beğenisini nasıl kazanabilir? Adamlarımızın başını ona vermekten daha iyi bir yol bulabilir mi?" (1 Samuel 29:4) .

Bu ayette geçen 'düşman/karşı çıkan' kelimesi İbranice 'şeytan' kelimesidir. Bu da bir insanın şeytan olabileceğini gösterir. Bir kişinin özel adı değildir.

2. Süleyman Tanrı'yı seven doğru bir kraldı. Ancak puta tapmaya başladı. Tanrı ona kızdı ve ona karşı düşmanlar gönderdi. Bu "düşman" sözcüğü 1.Krallar 11:14'te "şeytan" olarak geçer: "RAB kral soyundan gelen bir düşmanı, Edomlu Hadat'ı Süleyman'a karşı ayaklandırdı." 1.Krallar 11:23-25 Tanrı'nın Rezon adında ikinci bir düşman gönderdiğini kaydeder. Hem Hadad hem de Rezon, Süleyman ve İsrail'in başına bela açarak düşman ya da 'şeytan' gibi davrandılar. Bu durum Süleyman'ın akılsızlığını fark etmesini ve Tanrı'ya dönmesini sağladı.

3. Çölde Sayım 22'de Balam adında bir peygamberin Tanrı'nın istemediği bir yolculuğa çıktığı anlatılır. 22.ayet şöyle der:

"Tanrı onun gidişine öfkeleni. RAB'bin meleği engel olmak için yoluna dikildi."

Yine 'engel olan' ifadesi 'şeytan'dır. Tanrı, Balam'ın yolunu kesmek ve ona karşı çıkmak, yolculuğuna devam etmesini ve yanlış yapmasını önlemek için bir melek gönderdi. Tanrı'nın isteğini yerine getiren melek, Balam için bir "şeytan" ya da muhalifti. Ancak melek iyi bir şeytandı!

Matta 16:23 İbranice "şeytan" sözcüğünü kullanır. Petrus İsa'nın Yeruslaim'e gidip acı çekmesini ve ölmesini istemediği için onu durdurmaya çalıştı. İsa ona, "Çekil önümden, Şeytan" dedi, çünkü Petrus Tanrı'nın isteğine karşı çıkıyordu. Petrus İsa'nın bizim için ölmesini engellemeye çalışıyordu ve bu nedenle İsa için bir 'şeytan'dı. Şeytan, iyi ya da kötü olabilen, muhalif, karşıt bir kişidir. Eğer biri bir kişiyi kötülük yapmaktan alıkoyarsa, o iyi bir şeytandır, tıpkı meleğin Balam'a yaptığı gibi.

Şeytan diye güçlü ve kötü doğüstü bir varlık yoktur. Tanrı, amacını boşa çıkaracak böyle kötü bir varlığı asla yaratmazdı. İsa, Tanrı'nın isteğine karşı gelen bir yorum yaptığında öğrencisi Petrus'u tanımlamak için kullandığı 'şeytan' sözcüğünü nasıl anlamamız gerektiğini bize göstermiştir.

Şeytan 'düşman' ya da 'karşı çıkan kişi' anlamına gelir. Herkes başka bir kişiye karşı çıkararak şeytan olabilir. Onların iyilik ya da kötülük yapmasını engelleyebilirler.

Biz Kendimizin En Büyük Düşmanınız

En büyük düşmanımız kendi günahkâr benliğimizdir. Rab İsa'yı izlememize engel olan kendi arzularımıza teslim oluruz. Bu arzular tanrısal bir yaşam tarzına karşı çıkarlar - bize şeytan gibi davranırlar. Bu şekilde 'şeytan' sözcüğü kendi günahlı arzularımız için kullanılabilir. Bunu Elçilerin İşleri 5. bölüm 3. ve 4. ayetleri karşılaştırarak görebiliriz:

3.Ayet: "Petrus ona, "Hananya, nasıl oldu da Şeytan'a uydun, Kutsal Ruh'a yalan söyleyip mülkün parasının bir kısmını kendine sakladın?" dedi."

4.Ayet: "Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söylemiş oldun."

'Şeytan' 3. ayette Hananya'nın günahlı düşüncelerini temsil etmek için kullanılır - kendi günahlı arzuları Tanrı'nın işlerine karşı çıkıyordu. 4. ayet bunların doğaüstü kötü bir varlık tarafından değil, kendi düşünceleri olduğunu açıkça gösterir. Tanrı Hananya'yı günahından dolayı hemen ölümlle cezalandırdı. Eğer Hananya'nın yüreğini gerçekten Şeytan adında kötü bir varlık doldurmuş olsaydı, o zaman bu ceza adil olmazdı. Kötü arzularımızın üstesinden gelmeliyiz!

Lucifer kimdi?

Yeşaya 14:12-16 ayetleri doğaüstü kötü bir varlığa inanan kişiler tarafından sık sık alıntılanır. ESV ve AV'yi karşılaştırdığımızda Lucifer'in gündüz yıldızının ya da Venüs gezegeninin bir başka adı olduğunu görürüz.

Bölümün tamamını okursanız, 'Lucifer'n Babil Kralı'na atıfta bulunduğunu göreceksiniz (özellikle 4 ve 16. ayetlere bakın). Bu, Babil'in kibirli kralının iktidardan düşeceğine dair bir kehanettir. Bu, Venüs gezegeninin gökyüzünden düşmesi kadar muhteşem olurdu! İsa, Kefernahum kenti hakkında da benzer bir dil kullanır (Matta 11:23).

Benzer şekilde, Hezekiel 28 : 14 - 16 Sur kralından söz eder, her şeye gücü yeten kötü bir varlıktan değil.

EYÜP KİTABINDA ŞEYTAN

Eyüp "suçsuz ve dürüst, Tanrı'dan korkan ve kötülükten uzak duran biri" olarak tanımlanır (Eyüp 1:1). O aynı zamanda çok zengindi. Şeytan Tanrı'ya, Eyüp'ün Tanrı'ya yalnızca O'ndan aldığı nimetler nedeniyle tapındığını öne sürer. Bunun üzerine Tanrı, Eyüp'ün bereketleri elinden alındığında sadık kalıp kalmayacağını görmek için sınanmasını kabul eder.

Bu Şeytan kimdi? Öncelikle Eyüp'ün başına belayı bu Şeytan'ın değil, Tanrı'nın getirdiğine dikkat etmek önemlidir (Eyüp 42:11). Eyüp ve karısı bunu biliyorlardı (Eyüp 2:9,10; 19:21). Tanrı'nın doğaüstü kötü bir varlıkla doğrudan çalışmayacağını biliyoruz (Mezmur 5 : 4 ; Habakkuk 1 : 13).

'Şeytan' terimi Eyüp'ün sadece ilk iki bölümünde geçer ve ilk referans şudur:

" Bir gün (ilahi varlıklar) Tanrı'nın oğulları RAB'bin huzuruna çıktılar ve Şeytan da onların arasındaydı" (Eyüp 1:6).

Bu ayet bazı insanların yanlış bir şekilde 'şeytan'ın burada kötü bir meleği kastettiğine inanmasına neden olmuştur, ancak 28. Ders meleklerin burada yer almadığını göstermektedir. "Tanrı'nın oğulları" (bazen "Tanrı'nın çocukları") ifadesi Kutsal Yazılar'da inananlar için kullanılır (örneğin 1 Yuhanna 3:2) ve "kendilerini RAB'bin önünde sunmak" Tanrı'ya tapınan insanlar anlamına gelir (Yasa'nın Tekrarı 31:14; Yeşu 24:1; 1 Samuel 10:19).

Eyüp'ün üç arkadaşından biri ya da birkaçı Tanrı'ya tapınmaya geldiklerinde, Eyüp hakkında kıskanç ve kötü düşüncelere sahip olabileceklerini düşünüyoruz. 'Şeytan' terimi bu düşünceleri temsil etmek için kullanılır, çünkü Eyüp'e karşıdılar. Üç arkadaş Eyüp'ü teselli etmek yerine, yanlış bir şekilde ona yaşadığı sıkıntıların kötülüğünden kaynaklandığını söylediler. Önemli bir şekilde, Şeytan'ın Tanrı tarafından mahkum edildiğinden bahsedilmez, ancak Tanrı sonunda üç arkadaşına kızar (Eyüp 42: 7). Çünkü kötü olan onlardı, Eyüp değil.

ÖZET

1. Kutsal Kitap'ın 'cin' sözcüğü bazı bölümlerde putlara (sahte tanrılara), bazılarında ise hastalıklara atıfta bulunur.
2. Kutsal Kitap döneminde, açıklanamayan hastalıklara, özellikle de akıl hastalıkları gibi garip davranışlara neden olan hastalıklara sahip kişilerin cinli olduğu düşünülürdü. Bugün, bu insanların genellikle ilaçlarla tedavi edilebilen tıbbi rahatsızlıklardan muzdarip olduklarını biliyoruz.
3. Sorunlara neden olan ve cin olarak adlandırılan görünmez canlı varlıklar yoktur.
4. Şeytan kelimesi 'düşman' ya da 'karşı çıkan' anlamına gelir. Düşman iyi ya da kötü olabilir.
5. Şeytan adında doğüstü kötü bir varlık yoktur.

Öğrenilecek Ayetler: Matta 8:16,17

Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi. Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "Zayıflıklarımızı O kaldırdı, hastalıklarımızı O üstlendi."

Okunacak Pasajlar: Çölde Sayım 22 ; 1.Krallar 18 ; Matta 16 : 21 – 28